Koviloor Digital Library

கற்புநிலை

KMM0968

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ

# கற்பு நிலை.

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்"

[ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் வியாசமுனிவரால் சொல்லப்பட்ட சாவித்திரியின்கதை சாதாரணமாய் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தபோதிலும், அதிலடங்கிய தர்மங்களின் நுட்பமான ஆராய்ச்சிகள், தற்காலம் ஆங்கில கலாசாலைகளில் ஏற்பட்டமுறைப்படி கல்விபயின்ற காந்திமதி என்ற பெண்ணுக்கும், நம்தேசத்தின் பூர்வீகமுறைப்படி கல்விபயின்று வைதிக வாசனையுள்ள சத்தியவதி என்ற பெண்ணுக்கும் அடியிற்காட்டும் கற்பு நிலை என்னும் சம்பாஷணைரூபமாய் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் நம்தேசத்துச் சிறுவர், சிறுமியர்கள் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய பல சிறந்த விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன், நம்தேசத்துப் புராதன வழக்க வொழுக்கங்கள் தற்கால நாகரிகத்துக்கு மிகவும் ஒற்றுமையாயும் இன்றியமையாதனவாயும் இருக்கின்றனவென்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.]

---

காந்திமதி:— தோழி சத்தியவதி! நீ எங்குப்புறப்பட்டாய்?

சத்தியவதி:— உன்னைப் பார்ப்பதற்காகவே வந்தேன்.

காந்திமதி:— அப்படியா; மிகவும் சந்தோஷம்; நேற்று நீ புராணங் கேட்கப் போயிருந்ததாகவன்றோ கேள்விப்பட்டேன்.

சத்தியவதி:— ஆம். அதனாலென்ன?

காந்திமதி:— அங்கே பௌராணிகர் என்னசரித்திரம் உபந்யாசம் செய்தார்?

சத்தியவதி:— சாவித்திரியின் சரித்திரம்; அது மிகவும் அழகாயிருந்தது. மெய்ம்மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

காந்திமதி:— சாவித்திரியென்பவள் யார்? நான் கேட்டதில்லையே.

சத்தியவதி:— அந்தப் பெண்மணி பதிவிரதைகளில் மிகவும் சிறந்தவள்; கம்பீரமான மனதுடையவள். மத்திரதேசத்தரசனுக்குப் புதல்வியாய் அவதரித்தவள்.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:- நாமெல்லோரும் பதிவிரதைகளில்லையோ? அவளிடம் யாது விசேஷம்?

சத்தியவதி:—கற்புநிலை யென்பது சாரீரகமென்றும் மானசிகமென்றும் இரண்டு விதம். நம்மிடமுள்ள கற்புப் பெரும்பாலும் சாரீரகந்தான். அம்மாதுசிரோமணியிடம் இரண்டும் பொருந்தியிருந்தன.

காந்திமதி:- உன் வார்த்தை விசித்திரமாயிருக்கிறது. அதன் பொருள் எனக்கு நன்றாய்விளங்கவில்லை.

சத்தியவதி:—சாவித்திரி யௌவனப்பருவமடையுமுன்னமே அவள் தந்தை "அம்மா! உன் மனத்துக் கிசைந்த புருஷனை நீயே பார்த்து நிச்சயிக்கலாம்" என்று சொன்னார். அவளும் அப்படியே உலகெலாம் ஆராய்ந்து தேடி த்யுமத்ஸேனன் என்றஅரசன்புதல்வனும் தருமநெறிதவறாதபுண்ணியவாளுமாகிய சத்தியவானே தனக்குத் தகுந்த கணவன் என்று உள்ளத்தில் எண்ணினாள்.

காந்திமதி:- சரி. அதனாலென்ன விசேஷம்?

சத்தியவதி:—பின் பொருசமயம் அவள் தந்தையிடம் மேற்கூறிய எண்ணத்தை வெளியிடும்பொழுது தேவலோகத்திலிருந்து பிரும்மபுத்திரரான நாரதர் தற்செயலாக அந்தஅரசனுடைய ஸபைக்கு வந்தார். அவர்சாவித்திரியின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, சாவித்திரியிடம், "அந்தச் சத்தியவானுக்கு ஆயுள் மிகவும் சொற்பம்," என்ற விஷயத்தை ஞானக்கண்ணால் அறிந்து பகர்ந்தார். அதைச் செவியேற்றும் அப்பெண்மணி அவனைத்தவிர வேறொருவனைக் கணவனாக வரிப்பதில்லை யென்று உறுதி கூறினாள்.

காந்திமதி:- அப்படியானால் அவளுக்குச் சித்தம் சுவாதீனமில்லை யென்று தோன்றுகிறது.

சத்தியவதி:—ஐயோ! பாவம்; இப்படிச் சொல்லுகிற உனக்குத்தான் சித்தம் சரியாயில்லை. அந்த உத்தமியின் மனவுறுதி மிகவும் புகழத்தக்கது.

Koviloor Digital Library


காந்திமதி:— நல்லது; உலகத்தில், சரியானபுத்தியுள்ளவள் எவளேனும், தெரிந்து கொண்டே அமங்கலையாவதற்கு ஆசைப்படுவாளா?

சத்தியவதி:—தோழீ; அப்படியல்ல; அச்சமயத்தில் அப்பதிவிரதை பகர்ந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறேன். ஞாபகமாய்க்கேள்.

காந்திமதி:— ஜாக்ரதையாய்க் கேட்கிறேன்.

சத்தியவதி:—"ஒருவனைக் கணவனாக ஒருதரம் மனத்தால் வரித்தபிறகு அவன் நீண்டவாழ்நாளுடையவனாயினும், குறுகியவாழ் நாளுடையவனாயினும் குணமுள்ளவனாயினும் குணமில்லவனாயினும் அவனையே மணம்புரியவேண்டுமேயன்றி வேறொருவனைக் கனவிலும் நினைக்க நியாயமில்லை. உலகத்தில் எந்தவிஷயத்தையும் முதலில் மனதினால் நிச்சயித்து நாவால் வெளியிட்டுப் பிறகு அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்; ஆதலால் மனதுதான் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது" என்று சாவித்திரி தர்மத்தின் இரகஸியத்தை நுட்பமாய் ஆராய்ந்துசொல்லும்பொழுது நாரதமஹரிஷியே அவளுடைய மனோதர்மத்தை மிகவும் புகழ்ந்துபேசினார்.

காந்திமதி:— இப்படிப்பட்ட மனோதர்மத்தைக் காயக்லேசஞ்செய்து ஐம்புலனடக்கிக் கடுந்தவம்புரியும் மஹரிஷிகளே புகழ வேண்டும்! பிறகு என்ன நடந்தது?

சத்தியவதி:—உண்மைதான். லௌகிக வஸ்துக்களையும் மதகரமான உணவையும் புசித்து உல்லாசமாய்த்திரிகிற நமக்கு மிகவும் நுட்பமான கற்புநிலையின்தன்மை எப்படிப்புலப்படும்.

காந்திமதி:— அப்படியானால் அந்தத் தர்மநெறியின் இரகஸியத்தைக் கொஞ்சம் தெளிவாய் எனக்கு நீ உபதேசிக்கவேண்டும்.

சத்தியவதி:—அவ்வுத்தமியின்சரித்திரமுழுதும் கேட்டால், கற்புடைமையின்பெருமை தானாகவே விளங்கும்.

காந்திமதி:— தோழீ! அவள்சரித்திரமுழுதுங்கேட்க எனக்கு ஆவல் அதிகரிக்கிறதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

Koviloor Digital Library


சத்தியவதி:—சாவித்திரி கணவனாகவரித்த சத்தியவானுடைய தந்தை அச்சமயத்தில் வேற்றரசர்களால் முறிய அடிக்கப்பட்டு ராஜ்யமிழந்து குடும்பத்துடன்கானகஞ்சென்று ரிஷிவேஷம் பூண்டு கனி கிழங்குகளையருந்திக் கஷ்டப்பட்டுக் காலங் கழித்துக்கொண்டிருந்தார். அதை யறிந்தும் மத்திரதேசத் தரசன் தன் பெண்ணின் நிர்ப்பந்தத்துக் கிணங்கித் தானே அவரிடஞ்சென்று அவர் புதல்வரான சத்யவானுக்குத் தனது புத்திரியான சாவித்திரியை மணம்புரிந்துகொள்ளு மாறு வேண்டிக்கொண்டார்.

காந்திமதி:— சம்பந்திகளின் தற்கால நிலைமை குழந்தையான சாவித்திரிக் குத் தெரிந்திராது.

சத்தியவதி:—அதைத்தெரிந்துகொண்டே சாவித்திரி தானும் அவர்களுடன் வனவாசத்தை அநுபவிக்கத் தயாராக இருந்தாள்.

காந்திமதி:— கஷ்டம்; மலர்போல் மிருதுவானசரீரமுடையவளும் பிறந்தது முதல் அரண்மனையில் சுகமாக, வளர்ந்தவளுமான அரசன்புதல்விக்கு இவ்வித நிச்சயமுண்டானது ஆச்சரியந்தான்.

சத்தியவதி:—சத்தியவானைப்போற் குணங்களும் சீலமும் வாய்ந்தவர்கள் இவ்வுலகத்தில் வேறொருவருமில்லையென்று தெரிந்துகொண்டு நல்லபகுத்தறிவுள்ள சாவித்திரி விவேகத்துடன் அவனைக் கணவனாகஅடைவதே பரமசௌக்கியத்துக்குக் காரணமென்று தீர்மானித்தாள்.

காந்திமதி:— இதிலென்ன விவேகம்? என்ன பகுத்தறிவு? அதிபால்யம், நன்மை தீமையறியுந் திறம் உண்டாகவில்லை. ஆனது பற்றித் தன்சுகத்தைத் தானே மாய்த்துக்கொண்டாள். எனக்கு மிகவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—பிறகு சாவித்திரி சத்தியவான் இருவருக்கும் விவாகம் மனுமுறைப்படி நடந்தது.

காந்திமதி:— தோழி! விவாககாலத்தில் ஏதோ சில மந்திரங்கள் சொல்லுகிறார்களே. அவற்றின் பொருள் தெரியுமா?

Koviloor Digital Library


சத்தியவதி:—ஒரு மஹாகவி விவாக மந்திரங்களின் கருத்தை ஒரு சுலோகத்தில் வருணித்திருப்பதாக என் தகப்பனார் அடிக்கடி சொல்லுவது வழக்கம்.

காந்திமதி:— அப்படியானால் அந்தச் சுலோகத்தையும் அதன் பொருளையும் தயவுசெய்து கூறவேண்டும்.

சத்தியவதி:—"வெ௱யொ மி௩ம் ஹம்யு தா வா ஸஹ௳ா
ஸவெ‍கூ காமாஃ செவயிஜீவிதம் வ ।
ஸ்ரீணாம் ஹ௩ு யஹி‍ஷாராஸு ஹூஸா
மிதூ கெவாகூம் வஷயொஜுடி௩ஸெ ॥"

பேதையர்களுக்குக் கணவன்தான் பிரியமான நேசன், சகல பந்துவர்க்கமும் ஸர்வாபீஷ்டங்களும் சகல ஐச்வர்யமும், உயிரும் அவனேதான்; புருஷர்களும் தர்மபத்தினியை அப்படியே நினைக்கவேண்டும். இக்கருத்தை மணமகனும் மணமகளும் எப்போதும் நினைவில் வைக்கவேண்டும்.

காந்திமதி:— தோழி! சுலோகமே இனிமையானது. அதிலும் நீ சொல்லுவது மிகவும் மதுரமாயிருக்கிறது. நல்லது, மேல்நடந்த விருத்தாந்த மென்ன?

சத்தியவதி:—அப்பெண்மணி விவாகம்நடந்ததினம்முதல், சிரத்தையுடன் கணவனுக்கும், மாமி மாமன் முதலிய பெரியோர்க்கும், பணிவிடைசெய்து விரதங்களையனுஷ்டித்துத் தெய்வங்களைத் தொழுது நல்லொழுக்கந் தவறாமல் நடந்து நாரதமுனிவர் குறிப்பிட்டகாலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

காந்திமதி:— ஐயோ! விதியைவெல்ல யாரால் ஆகும்? அரசன் செல்வப் புதல்வியாகிய இப்பெண்மணி மிகவும் சுகமாயிருக்க வேண்டிய இனிய இளமைப்பருவத்தில் தானாகவே இவ்விதம் கடுமையானவிரதங்களை யனுஷ்டிக்கப்புகுந்ததை விட வேறு திருஷ்டாந்தம் வேண்டுமா? (என்று கண்ணீர் ததும்பப் புலம்பினாள்.)

சத்தியவதி:—நாரதர் குறிப்பிட்டகாலம் சமீபிக்கவே ஆயுள்விர்த்திசெய்யும்பலனைக்கருதிச் சாவித்திரி ஒரு கடுமையான விரதம் அநுஷ்டிக்கத் தொடங்கினாள்.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:— என்ன அவிவேகம்? குறுகிய ஆயுளுடன் ஜனித்த மானிடர்க்கு விரதங்களாலும் உபவாசங்களாலும் வாழ்நாளை விர்த்திசெய்யக்கூடுமோ? ஔஷதமுதலிய சிலாக்கியமானமுறைகள் ஒருவற்கு ஆயுள் இருந்தாலொழியப் பயன்படாதென்று கவிசிகாமணியாகிய காளிதாஸர் கூறியது கேட்டதில்லையோ?

"ப்ரதிகாரவிதாநமாயுஷ: ।
ஸதி ஶேஷே ஹி ஃபலாய கல்பதே ॥"

சத்தியவதி:—அடிபேதாய்! நீ சொல்வதெல்லாம் பொதுவான நியாயம். ஆனால் தவத்தினால், சாதிக்கக்கூடாதவிஷயமும் உலகத்தில் ஒன்றுண்டோ? மணிமந்திர ஔஷதங்களுக்குரிய பிரபாவம் எளிதில் அறியக்கூடியதல்ல.

காந்திமதி:— தோழீ! அதிருக்கட்டும். அப்படிப்பட்ட விரதம் என்ன? அதை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமல்லவா?

சத்தியவதி:—திரயோதசிமுதல் மூன்றுதினம் உபவாசம்; பிரதமையன்று சூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் பாரணை. இதுதான் இந்த விரதத்தின் முக்கியமான முறை.

காந்திமதி:— பிறகு சாவித்திரி என்ன செய்தாள்?

சத்தியவதி:—மாமி மாமன் முதலிய பெரியோர்களெல்லாரும் "அம்மா இது கடினமான விரதமாயிற்றே; உன்னாற் சாதிக்கமுடியாது; வேண்டாம்" என்று தடுத்தும் அவ்வுத்தமி உறுதியாயிருந்து விரதத்தை அநுஷ்டித்தாள்.

காந்திமதி:— ஈசன்செயல். நாமென்னசெய்யலாம். சுவாசம்விடுவது கூடத் தன்னிச்சையல்லவென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள்.

சத்தியவதி:—கணவன்மரிக்கவேண்டியநாள்வந்ததும் வழக்கம்போற் காலையில் விறகு கொண்டுவருவதற்குக் கோடாலியை எடுத்துக்கொண்டு காட்டுக்குப் புறப்படுகிற சத்தியவானுடன் சாவித்திரி விரதத்தைமுடித்துவிட்டு ஆகாரமில்லாமலே தானும் பின்றொடர்ந்துசென்றாள்.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:- கஷ்டம். பெரியவர்களிருந்தும் அக்குழந்தையைக் கணவனுடன் காட்டுக்குப் போகவேண்டாமென்று தடுக்காமல் எப்படிச் சகித்தார்களோ?

சத்தியவதி:-தோழி! அவர்கள் சாவித்திரியைப்பார்த்து "அம்மா நீ முன் ஒருபோதும் காட்டுக்குப் போனதில்லை. வழி மிகவும் கஷ்டமானது. நீயோ உபவாசத்தால் மிகவும் மெலிந்திருக்கிறாய். கால்நடையாய்ப்போக முடியாது" என்று மிகவும் தடுத்தும் சாவித்திரி அதற்கிணங்காமல் ஊக்கத்துடன் கணவனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றாள்.

காந்திமதி:- (பெருமூச்செறிந்து கொண்டு) தலையிலெழுதிய எழுத்தை யழிக்க யாரால் ஆகும்?

சத்தியவதி:-இளமைப்பருவமுள்ள சாவித்திரி மனதிலுள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கொஞ்சமேனும்வெளியிடாமற் புன்சிரிப்புடன் அழகாய்ப்பேசிக்கொண்டு கணவனுடன் உல்லாசமாய்ச் சென்றாள்.

காந்திமதி:- அதன்பிறகு என்னநடந்தது?

சத்தியவதி:-அனேகவனங்களைக்கடந்து பழங்களைப் பறித்துவைத்துவிட்டு விறகுவெட்டுகையிற் சத்தியவானுக்குப் பொறுக்க முடியாத தலைவலியுண்டாயிற்று.

காந்திமதி:- அம்மா! இதற்குமேல் என்னாற் கேட்கமுடியாது.

சத்தியவதி:-இளகிய மனமுடையவளே! சற்று நிதானித்துக்கேள்.

காந்திமதி:- நல்லது.

சத்தியவதி:-பிறகு சத்தியவான் மனைவியிடம் வந்து "எனக்குத் தலைவலி அதிகமாயிருக்கிறது. உலகெலாம் சுற்றுவதுபோற் றோன்றுகிறது. மனது சக்கரம்போற் சுழல்கிறது. ஒன்றும் தெரியவில்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு அவளுடைய மடியிற் றலைவைத்து அயர்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:— அம்மா! உன்மனது மிகவும் கடினமாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயத்தைக்கூடச் சிறிதேனுங் கலங்காமல் வருணிக்கின்றனே.

சத்தியவதி:—பிறகு சிறிதுநேரத்திற் சத்தியவான்பக்கத்தில் ஒரு புருஷன் நிற்பதைச் சாவித்திரி கண்டாள். அவன் சிவப்பு வஸ்திரமும் வெண்மைகலந்த நீலநிறமும் ரத்தமான கண்களும் கையிற் பாசமும் சூரியனைப்போன்ற காந்தியுமுடையவனுப் விரதத்தினுல் மெலிந்த சாவித்திரியின் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான்.

காந்திமதி:— (மிகவும் வருத்தத்துடன் "அம்மா சாவித்திரி! உனக்கு இவ்விதமான கதியா ஈசுவரனுல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது" என்று அழத் தொடங்கினுள்.)

சத்தியவதி:—சாவித்திரி உடனே மெதுவாய்க் கணவனுடைய சிரத்தைப் பூமியில்வைத்துவிட்டுக் கைகுவித்துச் சரீரநடுக்கத்துடன் வணக்கமாயும் கௌரவமாயும் அந்தப்புருஷனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு பேசத்தொடங்கினுள்.

காந்திமதி:— அப்படிப்பட்ட சமயத்திற்கூட அவனுக்கு மனங்கலங்காத தைரியம் ஏற்பட்டது வியக்கத்தக்கதுதான்.

சத்தியவதி:—சாவித்திரி அவரை நோக்கி, "பகவானே! தங்களைப்பார்த்தால் தெய்வமாகத் தோன்றுகிறது. தங்கள் வடிவம் அமானுஷமாயிருக்கிறது. தேவர்கள் நாயகமே! அடியாளிடம் கிருபைகூர்ந்து, தாங்கள் யார்? இவ்விடம் வந்த காரியமென்ன? என்று சொல்லவேண்டுமென்முள்.

காந்திமதி:— அவ ரென்னசொன்னூர்?

சத்தியவதி:—"அம்மா! சாவித்திரி! நீ கற்புநிலையுடையவள். விரதானுஷ்டானத்திலும் மிகவும் ஊக்கமுடையவள். அதனுல் உனக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனுகிறேன். அம்மா! என்னை யமனென்று சொல்லுவார்கள். உன்னுடைய கணவனுகவும், ராஜபுத்ரனுகவும் உள்ள இந்தச் சத்தியவானுக்கு இப்போது ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. அவ

Koviloor Digital Library



ருயிரைக் கட்டிக்கொண்டுபோவதற்காகவே நான் இங்கு வந்தேன்" என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— காரியமெல்லாம் காலவசமல்லவோ? நாமென்னசெய்யலாம்?

சத்தியவதி:—"தெய்வமே! தங்களுடைய தூதர்களல்லவோ இக்காரியங்களில் ஏவப்படுகிறார்களென்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்கத் தாங்களே நேரில்வந்ததற்கு யாதுகாரணம்" என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இவளுக்கு இந்த இளமைப் பருவத்தில் இவ்வளவு தைரியம் ஏற்பட்டது மிகவும் ஆச்சரியமே?

சத்தியவதி:—"அம்மா! இவர் நீதிநெறிதவறாத குணக்கடலாதலால் என்னுடைய சேவகர்கள் இவரைத் தொடுவதற்கும்யோக்கியரல்லர். ஆதலின் யானே நேரில்வரும்படி நேர்ந்தது" என்று சொல்லிக்கொண்டே சத்தியவான்சரீரத்திலிருந்து கட்டைவிரலளவுடையபுருஷனை வெளியிலிழுத்துப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு தர்மராஜன் தென்றிசைநோக்கிப் புறப்பட்டார்.

காந்திமதி:— தெய்வச் செயலைமாற்ற யாரால் ஆகும்?

சத்தியவதி:—தோழீ! கொஞ்சம் கவனித்துக்கேள். கற்புநிலை வழுவாத சாவித்திரியும் அப்படிப் புறப்பட்டுப்போகும் தர்மராஜனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றாள்.

காந்திமதி:— இதென்ன? அற்புதமாயிருக்கின்றதே!

சத்தியவதி:—அப்படிப் பின்றொடர்ந்துவரும் சாவித்திரியைப்பார்த்து, "அம்மா சாவித்திரி! நீ திரும்பலாம்; இவருக்குப் பிராணவியோகத்தின்பின் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் சரியாகச் செய். வேறுலகத்துக்குச்செல்லும் கணவனுக்கு எவ்வளவுதூரம் வழிவிடலாமோ அவ்வளவுதூரம் வந்துவிட்டாய்" என்று தர்மராஜன் மொழிந்தார்.

காந்திமதி:— நன்றுயுபதேசித்தார்.

Koviloor Digital Library



சத்தியவதி:—தர்மராஜனே! கணவனுடன்செல்வதே என்போன்றவர்களுக்கு ஏற்றமுறை. தவத்தாலும் குருபக்தியாலும் கணவனிடமுள்ள சிநேகத்தினாலும் விரதானுஷ்டானத்தினாலும் தங்களருளாலும் எனக்குப் பின்றொடர்ந்துவரும் சக்தி குன்றாமலிருக்கிறது. "எழடி கூடநடந்தாற் பெரியோர்களுக்கு நட்பேற்படுகிறது" ("ஸாப்தபதீநம்மைத்ரம்")என்கிற நியாயப்படி, தங்கள் முன்னிலையில் நான் ஏதோ சில வார்த்தைகள் அநுசிதமாய்ப் பேசினாலும் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அறத்தில்வழுவாத மனமுடையவள். பொருளிலும் காமத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லை" என்று சாவித்திரி மறுமொழிகூறினாள்.

காந்திமதி:— யமனுடைய மனது மிகவும் கடினமானதென்றல்லவோ பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

சத்தியவதி:—அப்படியல்ல, தர்மநெறி தவறாத அவளுடைய வார்த்தையைச் செவியுற்றுத் தர்மராஜன் அகமகிழ்ந்து "அம்மணி சத்தியவானுடைய உயிரைத் தவிர வேறு உனக்கு வேண்டிய வரம் கேள். கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்" என்று பகர்ந்தார்.

காந்திமதி:—மிகவும் ரசமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—"கானகத்திற் கண்ணிழந்து வருந்துகிற என்னுடைய மாமனாருக்குத் தங்களருளாற் கண் தெரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:—அந்தச் சமயத்திற்கூடச் சாவித்திரியின் மனது எவ்வளவு கெம்பீரமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—"அம்மா! அப்படியே ஆகட்டும். உபவாஸத்தினால் மெலிந்து வழிநடையாற் களைத்துப்போய்விட்டாய். இனித் திரும்பிப்போகலாம்" என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— என்ன அழகான சந்தர்ப்பமிது.

சத்தியவதி:—"தேவேசா! கணவன்சமீபத்தில் எனக்குக் களைப்பென்பதில்லை. முக்கியமாய் அறநெறியில் ஊக்கமுள்ள எனக்குப் புருஷவடிவந்தரித்துவந்திருக்கிற தருமதேவதையின் முன்னிலையில் உள்ளம் பூரித்திருக்கவேண்டியதே தவிர வேறில்லை" என்று மெல்லிய குரலுடன் சொன்னாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— சிறியவளாயினும் சாவித்திரி தன்னுடைய கெம்பீரமான ஸ்வபாவத்தை என்ன அழகாய்வெளியிடுகிறாள் பார்.

Koviloor Digital Library


சத்தியவதி:—"உத்தமி! உன்வார்த்தையைக்கேட்க என்னுள்ளம் மிகவும் பூரிக்கிறது. சத்யவானுயிரைநீக்கி இரண்டாவதுவரம் கேட்டுக்கொள்" என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— கல்லும் கரைந்துவிடுமல்லவா?

சத்தியவதி:—"பகவானே! நாடிழந்து காட்டில் தவிக்கிற என்மாமனுக்கு மறுபடியும் ராஜ்யம் கிடைக்கும்படி அருள்புரிய வேண்டும்" என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இப்படிப்பட்ட மனநிலை மக்களில் எவர்க்கும் எளிதிற் கிடைக்கக் கூடியதன்று.

சத்தியவதி:—"நல்லது; அப்படியேயாகட்டும். இனித் திரும்பலாமே" என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— வேறு என்ன சொல்லுவார்?

சத்தியவதி:—"தர்மதேவதையே! ஜனங்களை ஒருவழியாய் அடக்கியாளுவது தாங்கள் அங்கீகரித்த வேலை. அறநெறிதவறாத மனிதர்கள்கூட அடைக்கலம்புகுந்தவர்கள் விரோதிகளாயினும் அவர்களிடம் கருணைபுரிவார்கள். இப்படி நடக்க வேண்டியது, சநாதனதர்மமாக உலகத்திற் றங்களுடைய கட்டளையினாலேயே ஏற்பட்டுவருகிறது." என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இதற்குத் தர்மராஜன் என்ன மறுமொழிகொடுத்தார்?

சத்தியவதி:—"மங்கையே! மதுரமாய் விஷயங்களை எடுத்துரைக்கின்றாய். உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தாமற்போவதற்கு என்னாலியலவில்லை. சத்தியவானுடைய வுயிரைநீக்கி மூன்றாவது வரம் கேட்கலாம்" என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—"புத்திரனில்லாத என் தந்தைக்கு வம்சம்விளங்க நூறு புத்திரர்கள் தங்கள் திருவருளால் உண்டாகவேண்டும்" என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இவளுடைய தர்மத்தால் இரண்டுகுலமும் உயர்ந்து ஓங்கித் தழைத்தது.

சத்தியவதி:- "அப்படியே ஆகக்கடவது. இப்பொழுது வெகுதூரம் வந்துவிட்டாய். உடனே நீ திரும்பவேண்டியதுதான்" என்றார் தர்மராஜன்.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:— மாங்கல்யத்தையடையாமல் எப்படித்திரும்புவள்?

சத்தியவதி:—"கணவன் சமீபத்தில் என் மனம் உத்ஸாகமாய் முன் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய பேச்சினால் தங்களுடைய பிரயாணத்திற்குத் தடையுண்டாகவேண்டாம். பெரியோர்களுடைய இயற்கை இவ்விதந்தான். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நல்லமனத்தால் விசுவாசமுண்டாகிறது. ஆதலால் சத்துக்களிடம் பழகப்பழக விசுவாசம் அதிகரித்துக்கொண்டுவருகிறது." என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இப்படிப்பேச ஒருவராலும் முடியாது.

சத்தியவதி:—அதைக்கேட்டுத் தர்மராஜன் உள்ளம்பூரித்து மற்றொருவரம் கேட்கும்படி சொன்னார். அவளும், "சத்தியவானுடைய வம்சம்விளங்க என்னிடம் சத்தியவானுக்கு நூறு ஔரச புத்திரர்கள் உண்டாக அருள்செய்யவேண்டும்" என்றாள். அவ்விருப்பத்தையும் அவர் முகமலர்ச்சியுடன் அங்கீகரித்தார்.

காந்திமதி:— சத்தியவான் பிழைக்காமல் இது எவ்வாறு பூர்த்தியாகும்?

சத்தியவதி:—பிறகு மறுபடியும் நுட்பமான தர்மங்களை அழகாய்ப்பேசுகிற சாவித்திரியைப்பார்த்துத் தர்மராஜன் ஐந்தாவது வரம்கொடுக்க இசைந்தபொழுது, சாவித்திரி, அவரை வணங்கிச் சிரமேற் கைகுவித்துப் "பகவானே! சத்தியவானைவிட்டு நான் எப்படி உயிர்தரிப்பேன். கணவனின்றி எனக்கு வேறுசுகம் ஏது? அவரையின்றி ஸ்வர்க்கலோகமும்வேண்டேன். அவரில்லாத ஐசுவரியத்திலும் விருப்பமில்லை. உயிரையும்விடத்தயாராயிருக்கிறேன். என்னிடம் சத்தியவானுக்கு நூறுபுத்திரர்கள் உண்டாகும்படி தாங்களே அருள்புரிந்திருக்கிறீர்கள். அவரையுங் கட்டிக்கொண்டு போகிறீர்கள். பேதையான அடியாளுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அவரை உயிர்பிழைக்கும்படிசெய்து, தங்கள்வார்த்தை பொய்யாகாமல் அருள்புரிதல் வேண்டும்" என்றாள் சாவித்திரி.

Koviloor Digital Library



காந்திமதி:— என்னே கற்பின்மகிமை? என்னே தவத்தின்பலன்? என்னே உபவாசத்தின் பெருமை? அறநெறிவழுவாது நடக்கும் உத்தமிகளுக்கு எது தான் சாதிக்கமுடியாதது. அவர்களுக்கு அரியது ஒன்றுமில்லை. அருந்ததி முன்னொரு சமயம் சீதாதேவியைப்பார்த்து,

"ஸிஶுர்வா ஶிஷ்யா வா யதஸி மம தத்திஷ்டது ததா।
விஶுத்தேருத்கர்ஷஸ்த்வயி து மம பக்திம் ஜநயதி॥"

"நீ எனக்குச் சிசுவாயினும் சரி. சிஷ்யையானாலும் சரி. அது ஒருபுறமிருக்கட்டும். உன்னுடைய மனதின்சுத்தியைப் பார்த்தால்,பக்தியுடன் உன்னை நான் தலைவணங்கிப் பூஜிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது" என்றாள்.

சத்தியவதி:—பிறகு தர்மராஜன் "அம்மா! பதிவிரதாசிரோமணியே! உன்னுடைய கணவனை இதோ விட்டுவிட்டேன். நுட்பமான தர்மங்களடங்கிய உன்னுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மிகவும் களிப்புற்றேன். உன் கணவன் நல்லசரீரத்துடன் ஒருவித துக்கமுமின்றி உன்னுடன் நானூறுவருடம் சுகித்து,வேள்விகளால் தேவருள்பெற்றுத் தர்மத்தை நிலைநாட்டிப் பெரும்புகழ் பெறுவான்" என்றுசொல்லி அவளுடைய அறநெறியைப் புகழ்ந்துகொண்டு மறைந்துவிட்டார். சாவித்திரியும் உடனே திரும்பி நித்திரைசெய்தெழுந்தவன்போல், தன்னை யழைக்கும் நாயகனைத்தழுவி மாமி மாமனார்களாலும் தாய் தந்தையர்களாலும் பெருமையுடன் புகழப்பெற்றுக் குணவானாகிய கணவனுடன் வெகுகாலம் வாழ்ந்து வையகத்தையும் வானகத்தையும் அலங்கரித்தாள்.

காந்திமதி:— ஆநந்தக்கண்ணீர்சொரிந்து தோழீ சத்தியவதி? அப்படிப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள பெண்மணிகளின் முன்னிலையில் நாம்யார் ? என்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வேண்டும். ரஜோகுணத்தில் முழுதுமாழ்ந்த நம்முடைய கற்பெங்கே? சுத்தசத்துவகுணமுள்ள மனநிலைவாய்ந்த அவ்வுத்தமியின் கற்பெங்கே. இச்சரித்திரத்தினால் அறநெறியின் நுட்பமான ஆராய்ச்சியை ஒருவிதம் அறிந்துகொண்டேன். மஹரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபவாசமுதலிய விரதங்களின் மேன்மையையும் அறிந்துகொண்டேன். இவ்வுபதேசத்திற்கு உனக்கு யாது கைம்மாறு செய்வேன். சாவித்திரியைப்போல் உலகிற் கீர்த்திபெறுவாயாக.

---

Koviloor Digital Library